

[Kirkegaard.]

I udvalget er der fremsat den tanke, at det måske burde undersøges, om det ikke kan lade sig gøre, at de præster, der nu har en fortrinnsstilling som ansøgere til visse embeder, i stedet for får en fortrinnsstilling til embeder ved kirker med flere præster. Jeg ved ikke, hvor mange kirker eller hvor mange embeder det kan komme til at dreje sig om, men herom mener jeg at udvalget bør have lejlighed til at stille et skriftligt spørgsmål til ministeren mellem lovforslagets anden og tredje behandling.

Endvidere kan det måske have en vis interesse at få oplyst, om der er præsteembeder inden for fængselsvæsenet, eventuelt inden for forsvaret, som beklædes af præster, der ikke samtidig er sognepræster.

Når jeg her ved anden behandling har ønsket at nævne disse ting, er det, fordi jeg ved første behandling af lovforslaget gav udtryk for, at jeg gerne ville være med til at støtte de præster, som af en eller anden grund har svært ved at få et normalt embede.

Med disse bemærkninger kan jeg altså anbefale det stillede ændringsforslag, men jeg beder altså om, højtærede formand, at udvalgets arbejde må fortsætte imellem anden og tredje behandling.

Det første lovforslag, altså lovforslaget om ændring i lov om kirkers bestyrelse m. m., kan jeg anbefale til gennemførelse i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Morten Lange: Det må vel betegnes som noget mindre end et slagsmål om kejserens skæg, når man stiller ændringsforslag, der drejer sig om optagelse af en revisionsbestemmelse eller udeladelse af en sådan. Folketinget kan jo til enhver tid tage en hvilken som helst lov op til revision, men der synes jo altså at være sådan en slags symbolik i det i retning af, at så holdes gryden i kog, og det skal man måske ikke have noget særligt imod; derfor har jeg ikke gjort indsigelse mod ændringsforslaget.

Jeg skal dog sige, at jeg for mit vedkommende heller ikke har nogen indvendinger mod lovens praksis. Det forekommer mig ganske naturligt, at der er taget særligt hensyn til de i loven nævnte præster, som ikke på særlig nem vis kan finde ind i et sædvanligt embede, og jeg vil i hvert fald meget advare imod, at man søger at løse

problemet derhen, at kun for, skal vi sige de offentlige præsteembeder, fængselspræsteembederne eller lignende, vil man have særbestemmelser. Det forekommer mig at være komplet urimeligt, at man derigennem yderligere skaber en særkategori af præster, som ikke rigtig er faldet til. Vi har ganske vist meget berømte fængselspræster her i landet — jeg erindrer da, at Kaalund var fængselspræst — men jeg synes ikke, man på den måde skulle lave en særkategori ud af det.

Jeg har altså ikke noget brændende varmt ønske om, at der må komme en særlig revision af den pågældende paragraf, men skulle det hælde sig, så kan vi jo se på det til den tid.

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, hr. Bækgaard, er forhindret i at være til stede, kan jeg i hans sted tilsige min gruppes støtte til det stillede ændringsforslag. Vi er tilfreds med, at man foreslår revisionsbestemmelsen bevaret, og så må vi afvente kommissionsarbejdets afslutning.

Diderichsen: Som jeg nævnte ved første behandling af lovforslaget om ændring i menighedsrådsloven, gør der sig her adskillige ejendommelige forhold gældende, som er særlige for præsters ansættelse og forflyttelse, og de er vistnok så godt tilgodeset i den foreliggende lov, som det lader sig gøre, selv om den naturligvis heller ikke er helt fuldkommen. Derfor vil jeg heller ikke mene, der er grund til at indføre en særlig revisionsbestemmelse, men på den anden side vil jeg da på ingen måde sætte mig imod det; det kan jo være, at der fra forskellig side kunne fremkomme gode ideer, som til sin tid vil kunne indarbejdes i loven.

Liberalt centrum vil gerne støtte ændringsforslaget og lovforslaget i den ændrede form, ligesom vi også vil støtte den sag, som samtidig er til behandling, lovforslaget om kirkers bestyrelse.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg takker for udvalgets behandling af de to små lovforslag. Jeg kan ikke rigtig forstå, at man ikke ser nytten ved denne specielle præsteordning. Denne lovgivning tog oprindeligt slet ikke hensyn til, at der var præstemangel, den sigter imod de ganske specielle for-